

**Curtea Supremă de Justiție**  
**DECIZIE**

**02 iunie 2021**

**mun. Chișinău**

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Țurcan Anatolie,  
Judecători – Cobzac Elena și Boico Victor,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Sîli Radu, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 septembrie 2020, în cauza penală în privința inculpatului

*Ohotski Nicolai xxx*, născut la xxx, originar din xxx și domiciliat în xxx.

***Termenul de examinare a cauzei:***

*Prima instanță: 30.11.2016 - 01.03.2017;*

*Instanța de apel: 21.03.2017 - 10.05.2017;*

*04.01.2018 - 24.04.2018;*

*20.01.2020 - 08.09.2020;*

*Instanța de recurs: 06.07.2017 - 29.11.2017;*

*17.07.2019 - 15.10.2019;*

*16.12.2020 - 02.06.2021.*

**A C O N S T A T A T :**

**1.** Prin sentința Judecătoriei Căușeni, sediul Stefan Vodă din 01 martie 2017, Ohotski Nicolai a fost achitat de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.361 alin.(1) Cod penal, din motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

**2.** Pentru a se pronunța, prima instanță a reținut că inculpatul Ghețiu Nicolae a fost învinuit de către organul de urmărire penală precum, că având intenția de a deține și folosi documente oficiale false, a deținut și folosit cărțile internaționale de asigurări pentru autovehicule cu numerele „xxx” și ”xxx”, eliberate de compania de asigurări „CARPATICA ASIG” S.A (România), pentru autocamionul de model „MAN TGA”, cu n/î "xxx (Romania) și semiremorca acestuia de model „SCHMITZ” cu n/î „xxx”, care la 29.06.2016 în jurul 18:15, în timpul controlului de frontieră pe direcția intrare în Republica Moldova, prin punctul de trecere Palanca, a prezentat cărțile internaționale de asigurări pentru autovehicule cu numerele „XXX” și ”XXX”, document oficial, care fiind supuse cercetării tehnice, s-a dovedit a fi cu indici de falsificare.

Potrivit raportului de constatare tehnico-științific cu nr.412 din 21.07.2016, s-a constatat că blancheta cărților internaționale de asigurări pentru autovehicule cu numerele „XXX” și ”XXX”, eliberate de compania de asigurări „CARPATICA ASIG” S.A, sunt confecționate din hârtie securizată cu prezența semnului filigran și a fibrelor de protecție, cu folosirea tiparului - ofset - plasa de fond și imprimării

laser - numărul documentului, rubricile, textul din rubricile documentului și impresiunea de șampilă, nu a fost posibil de stabilit dacă blancheta cărților internaționale de asigurări pentru autovehicule cu numerele „XXX” și ”XXX”, eliberate de compania de asigurări „CARPATICA ASIG” S.A, sunt confecționate după model tip, la întreprinderea poligrafică specializată de confecționare a blanchetelor de documente, din lipsa modelului de comparație în colecția Direcției de Expertiză a documentelor din cadrul Departamentului Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne.

Conform răspunsului parvenit din cadrul Centrului Comun de Contact Galați cărțile internațională de asigurări pentru autovehicule cu numerele „XXX” și ”XXX”, eliberate de compania de asigurări „CARPATICA ASIG” S.A (România), nu au fost eliberate de către compania de asigurări „CARPATICA ASIG” S.A.

De către organul de urmărire penală, inculpatul Ohotski Nicolai a fost învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art.361 alin.(1) Cod penal, potrivit indicilor: „deținerea și folosirea documentelor oficiale false”.

**3. Procurorul** a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Ohotski Nicolai să fie condamnat în baza art.361 alin.(1) Cod penal, cu stabilirea pedepsei sub formă de amendă în mărime de 100 unități convenționale.

În motivarea cerințelor sale acuzarea a invocat că, declarațiile inculpatului Ohotski Nicolai urmează a fi apreciate critic deoarece ele reprezintă o modalitate a acestuia de a se eschiva de la răspundere penală.

A menționat că, nici de către inculpat și nici de către apărătorul acestuia nu au fost prezentate careva probe concludente și pertinente care ar demonstra faptul că inculpatul a activat la compania „West Spedition” SRL. Mai mult ca atât, nu a fost probat faptul că numitul a primit în perioada indicată de la un alt șofer de curse lungi cărțile internaționale de asigurare a autovehiculelor menționate. Consideră că, prima instanță la aprecierea vinovăției numitului neîntemeiat a apreciat declarațiile acestuia ca fiind veridice, nu au fost confirmate prin careva probe.

A indicat că, acuzarea a prezentat probe ce confirmă că, nu au fost eliberate de către compania de asigurări „CARPATICA ASIG” S.A., cărțile internaționale de asigurări pentru autovehicule cu numerele „XXX” și ”XXX”.

A evidențiat că, ulterior, s-au dovedit a fi falsificate cărțile internaționale de asigurări deținute de inculpat la 29.06.2016, în timpul controlului de frontieră. Probele prezentate în instanța de judecată confirmă că inculpatul a deținut și folosit cărțile internaționale de asigurări pentru autovehicule cu numerele ”Xxx” și ”XXX”, eliberate de compania de asigurări „CARPATICA ASIG” S.A (România) pe care le-a prezentat în timpul controlului de frontieră la 29.06.2016, în jurul orelor 18:15, pentru autocamionul de model „Man Tga”, cu n/î „B 815 WST” (România) și semiremorca acestuia de model „Schmitz”, cu n/î „B 816 WST” pe care îl conducea, prima instanță a pus la baza sentinței de achitare declarațiile acestuia care nu sunt susținute prin careva probe pertinente și concludente.

**4.** Prin decizia curții de Apel Chișinău din 10 mai 2017, apelul a fost admis, casată sentința integral și pronunțată o nouă hotărâre:

Ohotski Nicolai a fost achitat de sub învinuirea săvârșirii infracțiunii prevăzute de art.361 alin.(1) Cod penal, pe motiv că fapta inculpatului nu

întrunește elementele infracțiunii.

**5. Procurorul** a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea acestei decizii și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

**6.** Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 29 noiembrie 2017, recursul a fost admis, casată total decizia și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

**7.** Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 aprilie 2018, apelul a fost admis, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre:

Ohotski Nicolai a fost condamnat în baza art.361 alin.(1) Cod penal la amendă în mărime de 500 unități convenționale, ce constituie 10 000 lei.

**8. Avocatul Dumitru Mîrzac și inculpatul** au declarat recurs ordinar, în care solicită casarea acestei decizii și menținerea sentinței instanței de fond.

**9.** Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 15 octombrie 2019, recursul a fost admis, casată total decizia și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

**10.** Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 septembrie 2020, apelul acuzatorului de stat a fost admis din alte motive, inclusiv din oficiu, în baza art.409 Cod de procedură penală, casată sentința Judecătorei Căușeni, sediul Stefan Vodă din 01 martie 2017, privindu-l pe Ohotski Nicolai și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță:

Ohotski Nicolai a fost achitat pe art.361 alin.(1) Cod penal, deoarece fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

**10.1.** În motivarea soluției sale, instanța de apel a indicat că, prima instanță a dispus achitarea inculpatului Ohotski Nicolai în baza art.361 alin.(1) Cod penal, deoarece fapta nu a fost săvârșită de el, însă având în vedere probele administrate și cercetate, evaluate prin prisma cumulului lor în conformitate cu art.101 Cod de procedură penală, instanța de apel a constatat că Ohotski Nicolai urmează a fi achitat în temeiul art.390 alin.(1) pct.3) Cod de procedură penală - fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii și în temeiul art.409 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de apel a examinat acest aspect de fapt și de drept, în afara temeiurilor invocate în cererea de apel formulată de acuzatorul de stat, intervenind în soluția instanței de fond sub acest aspect.

În acest sens, instanța de apel a reținut că inculpatul Ohotski Nicolai atât la faza urmăririi penale, cât și în prima instanță a declarat că cartea internațională de asigurare i-a fost transmisă în or. Moscova de către o persoană necunoscută din numele companiei „West Spedition” SRL. Polița de asigurare inculpatului nu ia trezit nici un fel de suspiciuni, el considerând că este autentică.

Instanța de apel a apreciat critic argumentele acuzatorului de stat care a indicat în cererea de apel că nici de inculpat și nici de apărătorul acestuia nu au fost prezentate probe concludente și pertinente care ar demonstra faptul că inculpatul a activat la compania „West Spedition” SRL, mai mult ca atât nu a fost probat faptul că numitul a primit în perioada indicată de la un alt șofer de curse lungi cărțile internaționale de asigurare a autovehiculelor menționate, or, potrivit prevederilor art.8 Cod de procedură penală, persoana acuzată de săvârșirea unei infracțiuni este prezumată nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu-i va fi dovedită, în modul prevăzut de prezentul cod, într-un proces judiciar public, iar în conformitate cu

alin.(2) al aceluiași articol, nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa. Astfel, instanța de apel a reținut că, în speță, sarcina dovedirii vinovăției inculpatului Ohotski Nicolai în comiterea infracțiunii incriminate i-a revenit organului de urmărire penală și implicit acuzatorului de stat.

Instanța de apel efectuând cercetarea suplimentară a probelor administrate în cauza penală, a constatat că la faza urmăririi penale, organul de urmărire penală nu a verificat versiunea inculpatului, respectiv, nu a fost audiat reprezentantul companiei „West Spedition” SRL care l-a angajat pe Ohotski Nicolai și care a procurat de la compania de asigurări „Carpatica Asig” SA (România) cartea internațională de asigurare. Astfel, organul de urmărire penală s-a limitat numai la polițele de asigurare XXX și xxx care nu au fost emise de SC „Carpatica Asig” SA, deși urma să obțină un răspuns oficial de la însăși compania de asigurare.

Totodată, instanța de apel a reținut din conținutul raportului de constatare tehnico-științific nr.412 din 21.07.2016 că nu s-a stabilit dacă blancheta este falsificată, deoarece expertul nu a dispus de model de comparare, iar conținutul inițial al cărților de asigurare examinate nu a fost modificat.

Instanța de apel a mai stabilit că, din declarațiile martorului acuzării Șevcenco Ludmila date în cadrul urmăririi penale și în prima instanță rezultă că în urma verificării s-a constatat că blancheta cărților internaționale de asigurări pentru autovehicule, conțin semne vădite de falsificare, respectiv cărțile internaționale de asigurări pentru autovehicule au fost ridicate.

Pe de altă parte, instanța de apel a remarcat că potrivit actului de învinuire și rechizitoriului Ohotski Nicolai, a comis infracțiunea prevăzută de art.361 alin.(1) Cod penal, după indicii: deținerea și folosirea documentelor oficiale false, ceea ce reprezintă o încadrare juridică incompletă și neclară, deoarece au fost omise elementele calificative obligatorii, prevăzute în art.361 alin.(1) Cod penal și anume - care acordă drepturi sau eliberează de obligații, acestea fiind omise la etapa încadrării juridice a acțiunilor învinuitului. Acest fapt a fost stabilit prin Decizia Curții Supreme de Justiție din 15.10.2019 (f.d.47), fiind remisă cauza la rejudecare în ordine de apel, purtând caracter obligatoriu pentru instanțele ierarhic inferioare.

Analizând probele administrate de acuzare și cercetate prin prisma principiului nemijlocirii și contradictorialității, în conformitate cu art.101 alin.(1) și (2) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității probelor, în ansamblu, prin coroborare. În urma verificării circumstanțelor de fapt și de drept, cât și a argumentelor apelantului, instanța de apel a conchis că acuzatorul de stat nu a prezentat probe pertinente, concludente care cu certitudine ar dovedi că inculpatul Ohotski Nicolai a deținut și a folosit documente oficiale false care acordă unele drepturi, din care motive, instanța de apel a dispus achitarea inculpatului în temeiul art.390 alin.(1) pct.3) Cod de procedură penală, deoarece fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Instanța de apel nu este în drept să pronunțe o hotărâre de condamnare, bazându-se exclusiv pe dosarul din prima instanță, care conține declarațiile martorului și declarațiile inculpatului, același dosar în temeiul căruia fusese achitat în prima instanță.

În final, instanța de apel a reținut că procurorul în ședința instanței de apel nu a prezentat careva probe pertinente și concludente susceptibile să întemeieze într-un mod substanțial condamnarea inculpatului Ohotski Nicolai în comiterea

infracțiunii prevăzute de art.361 alin.(1) Cod penal.

**11. Procurorul**, în temeiul pct.6) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, contestă cu recurs decizia și solicită casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea cerințelor sale acuzarea a invocat argumente similare celor invocate în cererea de apel. Suplimentar, menționează că versiunea inculpatului precum că, nu a cunoscut despre faptul că, cărțile internaționale de asigurări sunt falsificate urmau să fie apreciate critic, deoarece ele reprezintă o modalitate a acestuia de a se eschiva de la răspundere penală. Or, inculpatul a înaintat o astfel de versiune care să fie imposibil de verificat, declarând că actele vizate le-a primit de la un alt șofer de curse lungi, necunoscut lui.

Consideră că, motivarea soluției instanței de apel este sumară și incompletă, fără a fi stabilite temeiurile de fapt și de drept, care au dus la respingerea motivelor invocate în apel. În prezenta cauză, instanța de apel a omis să se pronunțe detaliat și amănunțit asupra tuturor argumentelor invocate în apel de către procuror, nu s-a expus asupra probelor menționate, ci s-a rezumat doar la menționarea faptului că partea acuzării nu a prezentat probe care să confirme vinovăția inculpatului, ba mai mult se referă și la declarațiile martorului Șevcenco Ludmila, precum că acuzarea nu a asigurat prezența acesteia în ședința judiciară pentru a fi audiată, fiind cert faptul că aceasta a decedat.

În final, opinează că indicarea în decizie, în mod generic, că sentința atacată este temeinică, fără referire la criticile apelantului referitoare la vinovăția inculpatului, echivalează cu ne pronunțarea asupra tuturor motivelor invocate în apel - temei de casare prevăzut în art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală.

**12. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele cauzei**, Colegiul penal conchide că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Conform art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs este în drept să decidă asupra inadmisibilității recursului în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Colegiul penal reține că recurentul invocă temeiul pentru recurs prevăzut la art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, care statuează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

În esență, criticele recurentului se axează pe ideea că instanța de apel nu a intrat pe deplin în esența acțiunilor inculpatului, acestea fiind apreciate greșit, eronat dispunând achitarea lui Ohotski Nicolai pe art.361 alin.(1) Cod penal, deoarece fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Însă, verificând alegațiile acuzării și circumstanțele cauzei în raport cu actele cauzei, Colegiul penal conchide că, acestea sunt neîntemeiate, iar acest temei nu-și găsește confirmarea în speța dedusă judecării.

Astfel, Colegiul penal ține să menționeze că, împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii contestate, inclusiv cele reproduse în pct.10. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că, instanța de apel a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept, în conformitate cu prevederile normelor

de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar care au fost apreciate în conformitate cu prevederile art.101 alin.(1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, instanța de apel pronunțându-se argumentat și detaliat asupra motivelor pentru care a respins argumentele acuzării, la caz nu au fost administrate probe pertinente și concludente susceptibile să întemeieze într-un mod substanțial condamnarea inculpatului Ohotski Nicolai în comiterea infracțiunii prevăzute de art.361 alin.(1) Cod penal.

Totodată, Colegiul penal constată că recurentul critică modul de apreciere a probelor de către instanța de apel, considerându-l ca necorespunzător circumstanțelor de fapt ale cauzei, însă aceste argumente nu pot fi reținute deoarece, conform art.101 alin.(2) Cod de procedură penală, la faza judecării cauzei, instanța de judecată apreciază probele conform propriei convingeri formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege. Toate probele administrate au primit apreciere la justa lor valoare, concluziile privind achitarea inculpatului Ohotski Nicolai rezultă din circumstanțele de fapt stabilite în cauză, iar motivele aduse de recurenți, precum că instanța nu a dat o apreciere cuvenită probelor din dosar, țin de starea de fapt a cauzei. În contextul dat, Colegiul penal reține că art.427 alin.(1) Cod de procedură penală prevede o listă exhaustivă de temeuri pentru recurs, a cărei analiză denotă faptul că chestiunile privind aprecierea probelor nu sunt reflectate în conținutul acestui articol, astfel neconstituind un temei pentru recurs separat.

În acest context, instanța de recurs respinge ca neîntemeiat argumentul recurentului că, instanțele de fond la adoptarea hotărârii de achitare s-au bazat în exclusivitate pe declarațiile inculpatului, care nu coroborează cu celelalte probe, deoarece aceasta reprezintă poziția subiectivă a recurentului. Precum rezultă din prevederile art.101 Cod de procedură penală, competența de apreciere a probelor în instanța de judecată îi revine judecătorului.

De asemenea, Colegiul penal respinge alegațiile invocate de către acuzare precum că, instanța de apel a omis să se pronunțe detaliat și amănunțit asupra tuturor argumentelor invocate în apel de către procuror, nu s-a expus asupra probelor menționate, ci s-a rezumat doar la menționarea faptului că partea acuzării nu a prezentat probe care să confirme vinovăția inculpatului. Or, acuzarea avea obligația să concretizeze care anume argumente nu au fost apreciate de către instanța de apel.

Mai mult, referitor la temeiul de recurs invocat de recurent, Colegiul penal reține că, nu a stabilit nici o argumentare corespunzătoare în susținerea acestui temei, criticarea deciziei instanței de apel în sensul temeiului invocat purtând un caracter formal și respectiv, fiind neîntemeiată.

În plus, se reține că motivele invocate în recursul de pe rol, au constituit deja obiect de examinare în instanța de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (pct.10. din decizie), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza hotărârii de achitare nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei.

Suplimentar, analizând textul deciziei atacate (f.d.188-196, Vol. II) în coraport cu motivele invocate de recurent, Colegiul penal atestă că, instanța de apel s-a expus argumentat și motivat, bazându-și just soluția din decizie, iar instanța de

recurs ordinar, în virtutea corectitudinii acestei motivări, pentru a evita repetări inutile, o acceptă și o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct.37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art.6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct.61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Reieșind din concepția Curții Europene, art.6 § 1 nu impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes” (cauza Van de Hurk v. Olanda, nr. 16034/90 din 19 aprilie 1994, Immeubles Groupe Kossier v. Franța, nr.38748/97 din 9 martie 1999).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că, hotărârea contestată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția.

În consecință, raportând situația reținută în cauză la prevederile art.432 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs nu constată prezența erorilor de drept ce ar genera casarea hotărârii atacate, și, prin urmare, se impune soluția inadmisibilității recursului ordinar declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

**13.** În corespundere cu art.432 alin.(1), (2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

### **DECIDE :**

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Sîli Radu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 septembrie 2020, în cauza penală în privința inculpatului *Ohotski Nicolai xxx*, deoarece este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată motivat la 22 iulie 2021.

Președinte

Țurcan Anatolie

Judecători

Cobzac Elena

Boico Victor